

Zonder
handleiding
in de wachtkamer

Judith Mulder

**Zonder
handleiding**
in de wachtkamer

Eerste druk oktober 2018
©2018 Judith Mulder
Omslagontwerp©Judith Mulder
Omslagfoto ©Judith Mulder
ISBN 9789402181111

Voor Antoon en Gigi

(altijd in mijn hart)

*Blijf trouw aan jezelf en vertrouw op je gevoel.
Het heeft mij in ieder geval enorm geholpen.*

Judith Mulder

VOORWOORD

Bij de diagnose 'ongeneeslijk ziek' zit geen handleiding.

Van curatief (je hebt nog kans om beter te worden) kom je in de categorie palliatief (vette pech, je wordt niet meer beter) terecht en dat blijkt een hele lastige in (borst) kankerland. Op gebied van zorg, zorgverlening, informatie m.b.t. jouw situatie moet je ongewild zelf op zoek naar wat voor jou het beste werkt.

Omdat je vaak meteen een behandeling voorgeschreven krijgt om de kanker te remmen en erbij gezegd wordt dat je 'vaak nog jaren in goede kwaliteit kunt leven' - is dit meestal de manier waarop je de diagnose in gaat.

Wat ze er niet bij vertellen is dat de diagnose die je moet uitlopen ook gepaard gaat met bijwerkingen van de behandelingen, afname van kwaliteit van leven, momenten van diep verdriet, boosheid, zorgen, onzekerheden, onmacht, stress, pijn en vooral eenzaamheid.

Eenzaamheid in de ziekte en de verwerking van steeds slechtere uitslagen. Iedereen ziet graag dat je de moed erin houdt - 'want je wilt toch leven?'.

Ja, ik wil leven maar niet ten koste van alles. Ik leef, werk en probeer het nog zo aangenaam mogelijk te hebben maar zwaar is het wel.

Dit boek is geen handleiding maar geeft een inkijkje in hoe ik (be)leef met beperkte tijd.

Ik hoop dat het kan bijdragen aan iedereen die moet leven met een dergelijke diagnose en tevens een eye-opener kan zijn voor de mensen om hen heen.

Maakbaarheid is een illusie - maar leven met een aangekondigde dood is dat allerminst.

1<46>

Geplaatst op 09/07/2012

Vanochtend zijn er slingers, is er een verjaardagsontbijt en zijn er kadootjes; ik ben jarig en zo voel ik me ook.

Als we rond 18:00 richting sushi tent lopen, voel ik de pijn in m'n rug weer langzaam toenemen.

Het verjaardagsgevoel neemt langzaam af.

2<Bingo>

Geplaatst op 10/07/2012

Door de spanning verdwijnt de pijn in m'n rug naar de achtergrond en treedt de uitslag naar de voorgrond.

Uitzaaiingen in de longen van de borstkanker uit 1999, punt.

3<Onwerkelijke werkelijkheid>

Geplaatst op 12/07/2012

Broer komt langs.

We praten en praten en nu de rugpijn weg is,
besef ik steeds meer wat er afgelopen dinsdag
gezegd is.

We lopen door de stad en het Vondelpark, maar het
lijkt net of ik in een decor loop waar ik niet
bij hoor. Ik sta stil en de rest heeft acuut zijn
betekenis verloren.

Het anders zo lekkere eten bij Bojo, smaakt me
niet.

Wanneer Antoon 's avonds uit zijn werk komt, eet
hij gedachteloos een AH salade.

Daarna kunnen we alleen nog maar huilen.

4<Destination unknown>

Geplaatst op 20/08/2012

Eergisteren was ik er zo ontzettend klaar mee,
dat ik dacht:Nu is het wel mooi geweest,laten we
maar weer gewoon doen.

Vandaag snap ik dat dat dus niet meer kan en dat
dit het begin is van de weg naar het einde.

Het *bewuste* begin.

